HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כי אמרה לא נמי הוו קידושין. בתמיה: **דשפקה מישפקה.** ולא לימא דקתני ס"ק לא אמרה רוצה אני: **לא לגוס היא.** דהאי דשפקה מישום דלא מיכפת לה הוא: **מי דמי.** שתיקה דהכא לשתיקה דהתם: **הפס.** גבי כנסי בפקדון מעיקרא בתורת שמירה קנילתיה כי הדר אמר להילכך לא בו סבירא לי שדינין ליה כו' משום דלא מיכפת לה אבל גבי ליפתא מעיקרא בתורת קידושין קנילתיה ונהי דליפתא לית בה שום פרוטה כי הדר ואמר תקדוש בזוזי לתים בה מי לא ניחא לה מדלא ניחא לה לא נתחייבה בשמירתה ומדלא שמרינהו ש"מ נתרצית בקידושין: **דינא גמירי.** וילעג כיון דלא קבלה עטיותא עלה מי שדינן לה לא[ו] תמייה: **לא שמיע לן.** לא הוה אמר לן ולא אמר אבוה משמו: **תושו נה.** ולאכרוכי גיטא: **וולכרכי.** בינדלו"ש: **גוג.** דלא יהיב דמי[ה] ב: **תמכן.** דיהיב דמי אבל לא נתרצו בעלים ג) משום למכור: **בדשדין.** שדבר ה) הא קודם לכן ונתרצית להתקדש לו דהתם כי שתקה משום דניחא לה ד) הוא: **נימא מקודשת פשט.** ולא מיצטריך לפלוגי ולימיר דכי אמרה לא מינה מקודשת שתק הקטנים יודעים בו: **כי הפס.** כדמתנ' בהניח לבעיל ה) בשעת מתן מעות מקודשת: **לא לגמה לישתפקה.** וקבילתיה ופפ"ש מינה מקודשת לדילה שקלה ולאחר מתן מעות לפילו לגמה לאמרה אין לא מקדשה דמעיקרא קבילתיה בתוכה וכי הדר אמרה אין לא קיבילה לה מידי: **ולגמ קשיא הך נו'.** מסקנא דמנח תיובתא היא: **לנקוטינהו נשמעשיה.** נתקבלו לגמרי ד"ל ולאמרו כל שמעו שמועה מדשה מפיו יאמרנה בחזי חבריו כדי לגרפס שלא ישתכחו: **קוינן.** בתליפין שלף חיש נעלו (רות ד): **הדר יפני וקאמרי.** בשמעתיה דר' אסי הא לאמר רב יהודה כו' ס"ל אסי עלה קשיס לעולם דיניס המוריס הוראה בערוות ואינס בקיאין יותר מדור המבול: **מאי משמע.** מהכא (ו) קשיס לעולם דקאי על כן תאבל **אשר** אינס: **דדמסרגס רב יוסף.** דהוה בקי בתרגום נביאים שתרגם יונתן בן עוזיאל דהאי פרנו בדמיס נגעו בשאר אינס: **פרנו.** כמו וכן יפרון (שמות כ) מולדין בניו: **כי מפני אלה אנכה הארץ.** בעלמא כתיב מיהא שמעינן מינה דאכל חלש קאמר על כן תאבל דהא אלה חלש מהנך דקרא קאמר היא:

כי אמרה לא נמי הוו קידושין אמאי והא קאמרה לא אלא לאו רצתה דאמרה אין לא רצתה דאישתיקה משתקה ושמע מינה שתיקה דלאחר מתן מעות ולא כלום היא קשו בה בפום נהרא משמיה דרב הונא בריה דרב יהושע מי דמי התם בתורת פקדון יהבינהו ניהלה סברה אי שדינא להו לישדינהו[ב] פריך רב אחאי אטו כולהו נשי דינא גמירי ה"נ סברה אי שדינא להו ומיתברי מיתחייבנא באחריותייהו שלחה רב אחא בר רב לקמיה דרבינא כה"ג מאי שלח ליה אנן לא שמיע לן הא דרב הונא בריה דרב יהושע אתון דשמיע לכו חושו לה [א]והיא איתתא דהוה קא מזבנה [ג]וורשכי אתא ההוא גברא חטף ווורשכא מינה אמרה ליה הבה ניהלי אמר לה אי יהיבנא ליך מיקדשת לי שקלתיה ואישתיקה [ד]ואמר ר"נ יכולה למימר [ה]אין שקלי ודידי שקלי איתיביה רבא לר"נ [ו]קידשה בגזל ובחמס ובגניבה או שחטף סלע מידה וקדשה מקודשת התם [ז]בדשדיך ומנא תימרא דשני לן בין שדיך ודלא שדיך [ח]דתניא [ט]אמר לה כנסי סלע זו שאני חייב ליכי וחזר ואמר לה התקדשי לי בו בשעת מתן מעות רצתה מקודשת לא רצתה אינה מקודשת לאחר מתן מעות אפילו רצתה אינה מקודשת מאי רצתה ומאי לא רצתה אילימא רצתה דאמרה אין לא רצתה דאמרה לא הא אישתיקה הוו קידושין ונתני מקודשת סתם כי התם אלא רצתה דאמרה אין לא רצתה דאישתיקה וקא תני דאינה מקודשת מאי טעמא יכולה למימר אין שקלי ודידי שקלי ואלא קשיא הך דקדשה בגזל ובחמס ובגניבה או שחטף סלע מידה וקדשה מקודשת אלא לאו שמע מינה [י]הא דשדיך הא דלא שדיך כי נח נפשיה דרב אסי עיילו רבנן לנקוטינהו לשמעתתיה א"ל ההוא מרבנן ור' יעקב שמיה הכי א"ר אסי א"ר מני כשם שאין אשה נקנית בפחות מש"פ כך [י]אין קרקע נקנית בפחות מש"פ אמרו ליה והתניא אע"פ שאין אשה נקנית בפחות משוה פרוטה קרקע נקנית בפחות מש"פ א"ל כי תניא ההיא בחליפין [מ]דתניא [י]קונין בכלי ואע"פ שאין בו שוה פרוטה הדר יתבי וקאמרי הא [מ]דאמר רב יהודה אמר שמואל [ח]כל שאינו יודע בטיב גיטין וקדושין לא יהא לו עסק עמהן אמר ר' אסי אמר רבי יוחנן וקשין לעולם יותר מדור המבול [ו]אלה וכחש ורצוח וגנוב ונאוף פרצו ודמים בדמים נגעו מאי משמע כדמתרגם רב יוסף מולדין בנין מנשי חבריהון חובין על חובין מוסיפין וכתיב [ב]על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו וגו' ואילו בדור המבול [ט]לא נגזרה גזירה על הדגים שבים שנאמר [ג]מכל אשר בחרבה מתו ולא דגים שבים ואילו הכא אפילו דגים שבים [כ]ואימא עד דעביד לכולהו לא סלקא דעתך דכתיב [ד]כי מפני אלה אבלה הארץ ואימא אלה לחוד והנך לחודיהון מי

כשם שאין האשה נקנית בפחות משוה פרוטה כך אין הקרקע נקנית כו'. תימה דה"ל למידק ליפכא דהא קניני מגא נקנין ליעיל גבי כנסי בפקדון מעיקרא בתורת שמירה קנילתיה כי הדר אמר להילכך לא בו סבירא לי שדינין ליה כו' משום דלא מיכפת לה אבל גבי ליפתא מעיקרא בתורת קידושין קנילתיה ונהי דליפתא לית בה שום פרוטה כי הדר ואמר תקדוש בזוזי לתים בה מי לא ניחא לה מדלא ניחא לה לא נתחייבה בשמירתה ומדלא שמרינהו ש"מ נתרצית בקידושין: **דינא גמירי.** וילעג כיון דלא קבלה עטיותא עלה מי שדינן לה לא[ו] תמייה: **לא שמיע לן.** לא הוה אמר לן ולא אמר אבוה משמו: **תושו נה.** ולאכרוכי גיטא: **וולכרכי.** בינדלו"ש: **גוג.** דלא יהיב דמי[ה] ב: **תמכן.** דיהיב דמי אבל לא נתרצו בעלים ג) משום למכור: **בדשדין.** שדבר ה) הא קודם לכן ונתרצית להתקדש לו דהתם כי שתקה משום דניחא לה ד) הוא: **נימא מקודשת פשט.** ולא מיצטריך לפלוגי ולימיר דכי אמרה לא מינה מקודשת שתק הקטנים יודעים בו: **כי הפס.** כדמתנ' בהניח לבעיל ה) בשעת מתן מעות מקודשת: **לא לגמה לישתפקה.** וקבילתיה ופפ"ש מינה מקודשת לדילה שקלה ולאחר מתן מעות לפילו לגמה לאמרה אין לא מקדשה דמעיקרא קבילתיה בתוכה וכי הדר אמרה אין לא קיבילה לה מידי: **ולגמ קשיא הך נו'.** מסקנא דמנח תיובתא היא: **לנקוטינהו נשמעשיה.** נתקבלו לגמרי ד"ל ולאמרו כל שמעו שמועה מדשה מפיו יאמרנה בחזי חבריו כדי לגרפס שלא ישתכחו: **קוינן.** בתליפין שלף חיש נעלו (רות ד): **הדר יפני וקאמרי.** בשמעתיה דר' אסי הא לאמר רב יהודה כו' ס"ל אסי עלה קשיס לעולם דיניס המוריס הוראה בערוות ואינס בקיאין יותר מדור המבול: **מאי משמע.** מהכא (ו) קשיס לעולם דקאי על כן תאבל **אשר** אינס: **דדמסרגס רב יוסף.** דהוה בקי בתרגום נביאים שתרגם יונתן בן עוזיאל דהאי פרנו בדמיס נגעו בשאר אינס: **פרנו.** כמו וכן יפרון (שמות כ) מולדין בניו: **כי מפני אלה אנכה הארץ.** בעלמא כתיב מיהא שמעינן מינה דאכל חלש קאמר על כן תאבל דהא אלה חלש מהנך דקרא קאמר היא:

יותר מדור המבול שנאמר [ו]אלה וכחש ורצוח וגנוב ונאוף פרצו ודמים בדמים נגעו מאי משמע כדמתרגם רב יוסף מולדין בנין מנשי חבריהון חובין על חובין מוסיפין וכתיב [ב]על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו וגו' ואילו בדור המבול [ט]לא נגזרה גזירה על הדגים שבים שנאמר [ג]מכל אשר בחרבה מתו ולא דגים שבים ואילו הכא אפילו דגים שבים [כ]ואימא עד דעביד לכולהו לא סלקא דעתך דכתיב [ד]כי מפני אלה אבלה הארץ ואימא אלה לחוד והנך לחודיהון מי

אחאי דכל שתיקה דלאחר מתן מעות לאו כלום הוא, ואפילו קבלה תחלה בתורת קדושין. הילכך הויא מקודשת מספק שמא שוה פרוטה במדי דהלכה כשמואל. ואיכא מ"ד דהואיל ואסיקנא בגמרא אנן לא שמיע לן כלומר לא אמרה לנו ולא אחר משמו אתון דשמיע לכו חושו לה, חיישינן. ונפקא מינה אם קדשה בדבר שאינו מתקיים ואינו שוה פרוטה ויש בתוכו שוה פרוטה אי חיישינן לרב הונא הויא מקודשת בספק ואם בא אחר וקידש תצא מזה ומזה, ומשום דשמואל ליכא

מסורת הש"ס

ו) [בדפו"י: ומתבדי, וכן בסמוך. רש"ם], ב) כתובות מז, ע"ב כה. מו. נדה נב. כתובות ו. [שבועות מג: זבחים קב: מולין סה:], ג) פי' מגילות מסי [ורש"י פי' מרגליות ור' גרשום פי' מלפפת שטותנין על הפתחת ערוך וכ"מ נף. פרש"י קשורי מסי שקורין בוט"ל"ש], ד) [וכ"ה במהר"ן], ה) שבועות נב: מו. ב"ק קו. ב"ב נב:, ו) נקמן נב. תוספתא דקדושין פ"ד ה"ח, ו) שם פ"ב ה"ח, ח) ב"מ מז, ט) סהדרין קח. שבועות נב: נקמן נב. ב"ב נב:, י) [בכ"י שבי"ף נמ. ל) [בכ"י שבי"ף תתחיל], מ) [ב"ק סב ע"ב], נ) [מעולם ליתא בדפו"י, ונח לן טובא], ס) [בכ"י שבי"ף כן בכ"ג], פ) [בכ"י שבי"ף: עמה], ע) [שם נוסף: ההוא לא תמרינן דתימא מקודשת], פ) [ב"ב סוע"ב], צ) [לעיל ג ע"ב], ק) [נ"ל שתיו פשוט תמילה. (כ"ם)], ר) [בדפו"י בשבועות. והוא שם בדף כח:], ולא הוזכר כאן כ"ל ושאר מגיהי הש"ס כלפינהו], ש) [וע' תוס' שבת כ: ד"ה אמר ומע"ז שם בילמוז], ת) שייך לע"ב, א) [ויקרא ה], ב) [בדפו"י: דבדיעבד], ג) [נ"ל: דקתני דבמלוע ממי בדיעבד כשר. ועיין בר"ש מדעקו"], ד) [נ"ל שבלוכסן], ה) [לעיל יב ע"ב], ו) [נ"ל מניה],

גליון הש"ס

גמ' לא נגזרה גזירה על דגים שבים. עי' בהמ"ס בראשית ו ד"ה אשר אמרו:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מאי וכו' דקשיס:

לעזי רש"י

בינדלו"ש [בינדיל"ש]. אגדים, חבורות.

מוסף רש"י

אין שקלי ודידי שקלי. שלי מטפחי שלחה גזלתו ממני (שבועות לב:). ובחמס. ממנו יסיע דמי על כרחו של בעל חפץ (לקמן נב.). **התם בדשדיך.** הת דקתני מקודשת בדשדיך מקני הכי ומתרצית להתקדש לו דכי קנילתיה לגזל דילה לשם קידושין מחליפין (לקמן נב:). **בחליפין.** קנין סודר (לעיל ג.). **בטיב גיטין וקדושין.** בהלכותיהן, לא יהא לו עסק עמהן. לישון דיין בדבר, שמא יתיר אסור עניות חס עיוות שלהו יכול לנקון (לעיל ו.). **אלה וכחש.** נשבעין לשקר. **פרצו.** תרגם יונתן ומולידין בנין מנשי חבריהון. **ודמים בדמים נגעו.** חוזין על חוזין ומוסיפין ולפי משמעו פלגו הגלד ושרטו דמיס על שנגע דס זה בדס חבירו [הושע ד, ב]. **תאבל.** תתרע ויגעל התגל נה. **יאספו.** לשון כלייון כמו אסוף אסיף [ירמיה מ] (הושע ד, ג).

תורה אור השלם

1. אָלֹה וְכַחֵשׁ וְרָצֹחַ וְגָנֹב וְנָאָף פָּרָצוּ וְדָמִים בְּדָמִים נָגָעוּ: הושע ד ב
2. עַל כֵּן תֶּאֱבַל הָאָרֶץ וְאֻמְלַל כָּל יוֹשֵׁב בָּהּ בְּחַיַּת הַשָּׂדֶה וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְגַם דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵפוּ: הושע ד ג
3. כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בֶּחָרְבָה מֵתוּ: בראשית ז כב
4. כִּי מִנְאָפִים מְלֵאָה הָאָרֶץ כִּי מִפְּנֵי אֵלֶּה אָבְלָה הָאָרֶץ יָבֵשׁוּ נְאוֹת מִדְבָּר וַתְּהִי מְרוּצָתָם רָעָה וּגְבוּרָתָם לֹא כֵן: ירמיהו כג י

מוסף תוספות

א. לכל חייבי חטאת ועולה דכוותיה. ריטב"ם.

תום' ר"י הזקן

פרוטה מקודשת קדושי ודאי, ואם בא אחר וקדשה מקודשת לראשון. וכן נראה מהל' הר"ם שכתב [אישות פ"ה הכ"ה] ואמרה לו. [מכלל דיישא. כי אמר לה בשעת מתן מעות]. **דינא גמירי.** כלומר וכי הנשים הן בקיאות בדיני ממונות שיודעות שמה שאדם נותן לה בתורת קדושין אם אינה מתרצה בדבר ותשליכם ויאבדו לא תהא חייבת לשלם, דתימא דהואיל ולא ד) השליכם נתרצית בקדושין, הלא אין דרך אשה לדעת דיני ממונות, שהרי אינה מתעסקת בדינים, כדאמרינן בהדיא בהאי פירקא [להלן לה, א] אבל דיינין אימא איש דבר משא ומתן אין אשה לא. אבל במידי דמעשר שני לא אמרינן הכי כמו שביארנו בנדה פרק תינוקת, ובהדיא אמרינן בפ' האיש מקדש [להלן נו, א] אשה יודעת שאין מעשר שני מתחלל על ידה. והלכתא כרבא ורב

קצו א ב ג מיי' פ"ה מהל' מלוה ולוה הל' י סמג עשין מח טוש"ע חה"ע סי' כח סעיף ב: קיז ד ה מיי' שם הל' יב טוש"ע שם סעיף ג: קיח ו מיי' פ"ל מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' קל סעיף ב: קיט ז מיי' שם פ"ה הלכה ו סמג שם טוש"ע חו"מ סימן קלה סעיף ב: קכ ח טוש"ע חה"ע סימן מט סעיף ג וסימן קנד בסדר הגט סעיף קמ: